

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.18. Admisso ad Batum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A.C. 1255.

§. XVIII.

Admissio ad Batum.

p. 78.

*Sup. lib. 82.
§. 62.*

Ad Volgam delati consensu navigio Bati aulam petivimus. Erat quasi magna quædam urbs domorum mobilium, sex aut pluribus passuum millibus longa. Ducebamur ad certum Saracenum, qui nos rogabat, an legationem miseris? Respondi, te misisse aliquam ad Ken-Canum, sed nullam ei, nec Sartachio litteras fuisse missurum, nisi eos esse Christianos putasses, eo quod illud de vera fide gratulandi causa, non metu factum sit. Postridie nos ad Bati tabernaculum duxit: eramus in toga nostra nudo capite nudisque pedibus mirum præsentibus spectaculum. Frater Joannes Plano-Carpini ibi fuerat; sed quia Papæ Nuncium agebat, vestem, ne contemptui esset, mutaverat. Post breve silentium una cum meis genua submittere, solus loqui jubebar a Bato. Forma supplicis, quam exhibebam, me monuit, ut ordirem a precibus. Domine! agebam, Deum omnis authorem boni, & qui tibi bona dedit terrestria, precamur, ut etiam coelestia tibi largiatur, sine quibus illa salubria non sunt. Cum attentas præberet aures, addidi: Te bona coelestia non adepturum scias, ni fias Christianus. Nam Deus ait:

Qui

Qui crediderit, & baptizatus fuerit, sal-
vus erit: qui vero non crediderit, conde-
mnabitur.

Sæcul. XIII.

A. C. 1255.

Marc. 16.

v. 16.

Ad hæc verba ille subridere leniter:
sed reliqui Mogoles collisis manibus nos
explodere. Interpres meus timore exa-
nimis mihi confirmandus erat. Facto si-
lentio ad Batum conversus, Tuum adi-
vi filium, inquebam, quia eum esse Chri-
stianum audivimus: attuli ei litteras
Franciæ Regis: & me misit ad te: tu
rationem scies. Tum me surgere, no-
straque nomina scribi iussit, ad me dixit,
se comperisse, te tuo e regno egressum
esse belli gerendi gratia. Id Saracenis
intulit, aiebam, qui domum Dei Jerofo-
lymis profanabant. Postea sedes nobis
& cosmos præberi voluit, quod illi magno
pro honore habent. Vix abieramus, cum
nos sequens deductor noster dixit: Rex
Dominus vester hac in regione vos reti-
neri cupit, quod Batus inscio vel invito
Mangu - Cano nequit facere. Itaque tu
& interpres tuus eum adeatis, oportet:
tuus socius & alter homo aulam Sartachii
repetent, ibique te expectabunt. Tum
vero interpres Homodei se perditum ra-
tus indulgere lacrymis, & socius meus se
necem potius quam absentiam meam la-
tutum asseruit. Tandem Batus præce-
pit, ut iremus ambo cum interprete, &
scriba

Sæcul XIII. scriba Gosetus ad Sartachium rediret. Sic
A.C. 1255. flentes disjuncti fumus.

Per quinque hebdomades cum Bato juxta Volgæ cursum iter fecimus: denique sub festum S. Crucis Exaltatæ, nempe medio Septembri, locuples quidam Mogol nos conveniens, Ad Mangu-Canum, inquebat, vos ducere debeo: est iter quatuor mensium ac per regionem tanto frigori obnoxiam, ut vel faxa possit findere.

A decimo sexto Septembris usque ad festum Sanctorum Omnium in equis processimus semper Orientem versus, mare Caspium habentes ad meridiem. Dici nequit, quantam famem, sitim, gelu, ac defatigationem tulerimus. Diebus Veneris nihil gustabam ad noctem usque: & tum carnem comedere cogebam dolens. Initio dux noster nos pro nihilo putabat: sed melius cognitos ducebat opulentos ad Mogoles, qui se nostras in preces commendabant, ita ut verbi divini sementem feliciter spargendi occasio sese offerret, si bonus interpret adfuisset. Nos nec aurum, nec argentum, nec vestes pretiosas accipere admodum mirabantur. Quærebant, an Magnus Papa tam senex, quam diceretur, revera esset, ac quingentos ætatis annos numeraret?